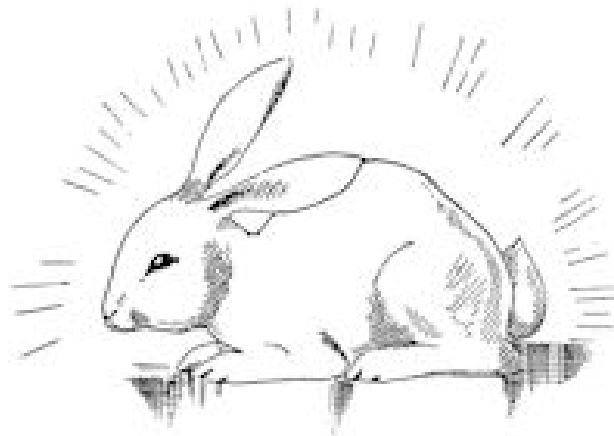

Een ogenblik later gleed het heel stil onder tafel in een meisjeshand.
„Voor jou,” zei hij zacht, „Een nieuw Witje. Maar zorg er goed voor.”
Een ondeelbaar ogenblik zat Nel sprakeloos. Ze kende dat doosje van binnen en van buiten.
Het was niet te geloven, dat Jan haar dat gaf. Ze kon niets zeggen. Maar warm keek ze Jan aan.
Ze had nu het mooiste en het liefste wat Jan had en dat hij voor geen geld zou willen missen. Dat had hij aan haar gegeven, omdat ze verdriet had. Dat was nog fijner, nog veel fijner, dan het mooie cadeautje zelf.
En zo gebeurde het, tot grote verbazing van de anderen, dat Nel opsprong en aan Jan twee klinkende zoenen gaf op elke wang één.
En Jan vond voor de zoveelste maal, dat meisjes rare wezens waren.

KERSTMIS IN 'T BOS

Er lijkt wel een wonder gebeurd in het bos:
Daar staat in z'n eentje en zo maar op 't mos
Een kerstboom vol kaarsjes te stralen.
Een haas komt voorbij, ziet toevallig hem staan
En is als de wind toen het bos ingegaan,
Om de andere hazen te halen.

't Kaboutertje nu dat het boompje ontstak
Klom vlug in een boom en heeft van zijn tak,
Naar de angstige hazen gekeken.
Dan waarschuwt hij luid: „Kom, wees niet bevreesd,
't Is Vrede op aarde en overal feest,
Daarvan is het boompje het teken!”

D. A. Cr.-S.